

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoKR/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218848
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8117218848.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Andreja Radomského, v právnej veci žalobcu: JUDr. Jozef Beňo, PhD., so sídlom kancelárie Nám. Sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 48485357_00186, správca konkurznej podstaty úpadcu IE group, a.s. v konkurze, so sídlom Hlavná 50, 080 01 Prešov, IČO: 36 518 531, zast. IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 854 808, proti žalovanému: I. T. B., M. X.XX.XXXX, Q. Q. XXXX/X, XXX XX Q.-R., zast. MALICH advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Dunajská 25, 811 08 Bratislava, IČO: 47 256 991, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 4Cbi/20/2017-145 zo dňa 27.11.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie súdu prvej inštancie.

Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) konanie zastavil a sporovým stranám nepriznal náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 31.7.2017 žalobca doručil súdu žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu bez primeraného protiplnenia, alternatívne ukrajujúceho právneho úkonu. Uznesením č. k. 4Cbi/20/2017-139 zo dňa 5.11.2019 bolo konanie na 4 mesiace prerušené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.1.2020. Dňa 20.11.2020 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu žiadosť na pokračovanie v konaní.

3. Aplikujúc ustanovenie § 163 ods. 1 a 2 CSP súd prvej inštancie uviedol, že v danom konaní súd konanie prerušil, nakoľko strany zhodne navrhli odročenie pojednávania. V zmysle § 163 ods. 2 CSP tak strany mohli podať návrh na pokračovanie v konaní do 16.7.2020, teda do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Zo strany žalobcu bola žiadosť o pokračovanie v konaní podaná až po uplynutí zákonom stanovenej doby. Vzhľadom na skutočnosť, že ani žalobca, ani žalovaný návrh na pokračovanie v konaní nepodali do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie vo veci v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 vety druhej CSP zastavil. Pri rozhodovaní o trovách konania dospel súd k záveru, že v tomto prípade nie je možné pripísať procesné zavinenie na zastavení konania žiadnej zo sporových strán, keďže k zastaveniu konania došlo zo zákonných dôvodov, bez ohľadu na procesnú aktivitu niektorej zo strán, a preto rozhodol za použitia ustanovenia § 256 ods. 1 CSP a contrario tak, že stranám náhradu trov konania nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu ako celku podal žalobca včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h), f) a c) CSP.

5. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že dôvodom podania návrhu na prerušenie konania boli prebiehajúce odvolacie konania v právne aj skutkovo totožných veciach s tým, že z obsahu návrhu nepochybne vyplýva, čo bolo dôvodom na odročenie termínu pojednávania, a teda súd ak sa rozhodol konanie prerušiť, mal rozhodovať v zmysle ustanovenia § 164 CSP a konanie prerušiť z toho dôvodu, že prebieha odvolacie súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Pre uvedené mal podľa odvolateľa súd na predmetný prípad už pri prerušení konania aplikovať ustanovenie § 164 s tým, že po odpadnutí prekážky, pre ktorú sa konanie prerušilo, mal pokračovať v konaní aj bez návrhu.

6. Podľa odvolateľa odborná verejnosť zastáva názor, že spoločný návrh na odročenie termínu pojednávania v zmysle ustanovenia § 163 ods. 1 CSP, na ktoré odkazoval návrh, sa uplatňuje v prípadoch, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo odročenie termínu pojednávania výlučne aj z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní medzi stranami sporu. Žalobca poukázal na to, že v danom prípade nebol návrh podaný z dôvodu prebiehajúcich mimosúdnych rokovaní medzi stranami sporu, ale bol podaný z dôvodu, že v právne a skutkovo totožných veciach bolo súdom prvej inštancie už rozhodnuté a ďalej rozhodoval o odvolaní voči týmto rozhodnutiam odvolací súd. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že už v uznesení o prerušení súd prvej inštancie aplikoval nesprávnu právnu normu, keď mal použiť ustanovenie § 164 CSP, pričom vychádzal z ustanovenia § 163 CSP. Podľa žalobcu po rozhodnutí vo veciach, kvôli ktorému bolo toto konanie prerušené, odpadla prekážka, ktorou strany dôvodili, podaný Návrh na prerušenie konania a súd mal po odpadnutí tejto prekážky ďalej vo veci konať, a teda aplikovať ustanovenie § 163 CSP.

7. Z uznesenia o prerušení nepochybne podľa odvolateľa vyplýva, že súd prvej inštancie uvádza tak vo výrokovvej časti, ako aj v samotnom odôvodnení uznesenia o prerušení, že ide o prerušenie konania výlučne na súdom presne vymedzený časový úsek. Súd prvej inštancie sa v rámci uznesenia zo strany konania žiadnym spôsobom nevyporiadal s otázkou plynutia času, na ktorú bolo súdne konanie prerušené v zmysle napadnutého uznesenia. Následkom uplynutia času ako objektívnej právnej skutočnosti je pri takto formulovanom výroku ten následok, že po uplynutí 4 mesiacov už konanie nie je prerušené.

8. Podľa žalobcu z jazykového a logického výkladu § 163 vyplýva prerušenie na dobu určitú kratšiu ako 6 mesiacov s tým, že v predmetnej veci bolo konanie prerušené len na dobu 4 mesiacov a po uplynutí tejto doby došlo k skončeniu prerušenia konania, v ktorom mal súd ďalej konať. Uplynutím tejto doby nastane zákonom predpokladaná právna skutočnosť bez ohľadu na vôľu strán, t.j. v danom prípade nastane skončenie prerušenia konania. Súd prvej inštancie tak presne určil časový úsek, na ktorý bolo súdne konanie prerušené a týmto svojim výrokom bol viazaný. V prejednávanej veci tak súd po uplynutí určitej doby (4 mesiacov) bol povinný ďalej vo veci konať, nakoľko s uplynutím súdom určenej doby prerušenia bol spojený následok skončenia prerušenia konania. Pokiaľ si účastník prečíta výrok rozhodnutia súdu v znení v akom ho formuloval súd prvej inštancie, t.j., že konanie prerušuje na 4 mesiace, podľa žalobcu celkom prirodzene očakáva, že po uplynutí uvedenej doby konanie už prerušené nebude. Z jazykového výkladu citovaného ustanovenia § 163 CSP podľa odvolateľa ďalej vyplýva, že žiadna zo strán sporu nebola povinná a ani nemohla podať návrh na pokračovanie v konaní, nakoľko po uplynutí doby 4 mesiacov nebol ďalej splnený základný predpoklad podania návrhu na pokračovanie v konaní, a to, že by bolo konanie ďalej prerušené (hypotéza právnej normy „ak je konanie prerušené“). Podľa odvolateľa možno dospieť k záveru, že v prípade, ak je súdne konanie prerušené na dobu určitú, ako tomu bolo v danom prípade, uplynutím tejto doby je súd povinný ďalej konať vo veci, a to bez akéhokoľvek ďalšieho úkonu ktorejkoľvek strany sporu. Podľa odvolateľa bol preto súd povinný uplynutím doby 4 mesiacov ďalej konať vo veci a vytýčiť termín pojednávania. Opačný výklad by viedol k absurdnému záveru, že časť výroku „na 4 mesiace“ nemá absolútne žiadny význam a nespôsobuje žiadne právne účinky. Takýto výklad treba z hľadiska logického výkladu ako aj z hľadiska požiadavky zrozumiteľnosti a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí podľa žalobcu v tomto prípade odmietnuť.

9. Podľa žalobcu podávaný návrh na pokračovanie v konaní v čase po 16.5.20220 (4 mesiace po právoplatnosti uznesenia o prerušení) by bolo nezmyslené a logicky vylúčené (zmysel by mohlo mať len ak by prerušenie trvalo aj následne).

10. Aby konajúci súd mohol zastaviť konanie v zmysle § 163 CSP bolo potrebné splniť predpoklad zhodného návrhu strán na prerušenie alebo odročenie konania, v prejednávanom prípade to bolo

splnené. Avšak neboli splnené ďalšie podmienky, a to návrh odôvodnený prebiehajúcimi mimosúdnyimi rokovaniami medzi stranami, uznesením súdu prerušené súdne konanie tak, aby v čase uplynutia 6 mesiacov konanie bolo prerušené, ako aj to, že v lehote 6 mesiacov od prerušenia konania žiadna zo strán nepodala návrh na pokračovanie v prerušenom konaní, čo nebolo možné splniť, nakoľko súdne konanie bolo prerušené na dobu určitú uplynutím doby, v ktorej došlo podľa žalobcu k skončeniu prerušenia konania.

11. V tomto smere žalobca podporne poukázal na závery Krajského súdu v Trnave, ktorý vo svojom uznesení zo dňa 25.7.2019 vo veci 23Co/169/2018 uviedol, že je logické, že návrh na pokračovanie v prerušenom konaní je možné podávať len ak prerušenie trvá, avšak ak je konanie prerušené na konkrétnu lehotu, jej uplynutím prerušené konanie zaniká a teda návrh na pokračovanie v konaní nie je potrebný.

12. Zastavením predmetného konania, ako aj aplikáciou nesprávnej právnej normy, došlo podľa odvolateľa k porušeniu práva na spravodlivý proces a na prístup k určitej súdnej ochrane v zmysle čl. 46 Ústavy a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. K porušeniu práva na spravodlivý proces došlo zo strany súdu jeho nekonaním, aj napriek evidentnému odpadnutiu prekážky - uplynutím času, na ktoré bolo konanie prerušené. Zamedzením prístupu žalobcu k súdu, keď súd konanie zastavil za aplikácie nesprávnej právnej normy, keď aplikoval na daný Návrh ustanovenie § 163 CSP, pričom mal aplikovať ustanovenie § 164 CSP. Súd nesprávnu právnu normu zle aplikoval, pričom ani pri tejto neboli splnené základne predpoklady, aby došlo k porušeniu podľa § 163 CSP, keď podmienky na aplikáciu tohto ustanovenia neboli splnené.

14. Pokiaľ mal súd záujem konanie prerušiť spôsobom, s ktorým by mohol neskôr spojiť následok zastavenia konania, mal podľa odvolateľa výrok uznesenia o prerušení konania tomu zodpovedajúco formulovať, t.j. nemal ho formulovať tak, že konanie prerušuje len 4 mesiace, čo vyvoláva prirodzený záver a predpoklad, že následne konanie už prerušené nebude, teda že sa v ňom bude pokračovať. S poukazom na uvedené žiadal žalobca v rámci svojho odvolacieho návrhu, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vo veci samej.

15. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

16. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu postupom bez nariadenia pojednávania a napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

17. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak po a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, po b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, po c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

18. Podľa § 381 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 163 ods. 1 CSP, ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

21. Podľa § 163 ods. 2 CSP, ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

22. Žalobca v podanom odvolaní namietal skutočnosť, že súd prvej inštancie konanie prerušil na presný vymedzený časový úsek (štyroch mesiacov) s tým, že po uplynutí takto formulovaného výroku ako objektívnej právnej skutočnosti už konanie nebolo prerušené a súd prvej inštancie mal ďalej vo veci konať a nariadiť pojednávanie. Zároveň žalobca namietal, že dôvodom na prerušenie konania bol § 164

CSP (iné konanie, ktoré ma rozhodujúci význam pre posúdenie tejto veci) a nie § 163 CSP, tak ako to uviedol súd prvej inštancie.

23. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že obe procesné strany zhodne navrhli odročiť pojednávanie nariadené na deň 5.11.2019 (žalovaný svoje podanie označil ako súhlas s návrhom žalobcu na odročenie pojednávania) s tým, že žalobca vo svojom podaní výslovne citoval ustanovenie § 163 ods. 1 a s odkazom na toto ustanovenie navrhol odročiť pojednávanie. V podaní žalobcu sa nikde neuvádza, že dôvodom na prerušenie konania bol § 164 CSP t.j., že by chcel prerušiť konanie za účelom vyčkania do rozhodnutia v iných konaní. Okresný súd samostatným uznesením zo dňa 5.11.2019 prerušil konanie na 4 mesiace. V úvode tohto uznesenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.1.2020, okresný súd poukázal na ustanovenie § 163 ods. 1, 2 CSP s tým, že výslovne uviedol, že ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

24. Z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyplýva, že ak je konanie prerušené, tak súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak takýto návrh nie je podaný do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania súd obligatórne konanie zastaví. Práve z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyplýva následok zastavenia konania až po uplynutí 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, nepodá ktorákoľvek strana návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote, t.j. do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Žalobca v odvolaní namietal, že vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte, že pre žalobcu zastavenie tohto konania znamenalo odňatie práva na spravodlivý proces v prípade, ak by došlo k zastaveniu konania. K tomuto odvolaciemu dôvodu krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/32/2018 zo dňa 24.5.2018, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že „Ak k mimosúdnejmu vyriešeniu sporu nedošlo, bolo povinnosťou žalobkyne, ak by mala záujem aby konanie pokračovalo, pred uplynutím 6 mesačnej lehoty urobiť dispozičný úkon na pokračovanie v konaní. Neobstojí preto argumentácia žalobkyne, že procesnú aktivitu v tomto smere mal uskutočniť sám súd prvej inštancie, pretože súd má takúto povinnosť ohľadom konania prerušených podľa § 162 CSP a § 164 CSP. V konaniach prerušených podľa ustanovenia § 163 CSP je ich pokračovanie, ako už bolo uvedené vyššie viazané na dispozičný úkon a strany sporu, ktorý ale v prejednávanej veci žalobkyňa (a ani žalovaný) v zákonom stanovenej lehote neurobila. Súd prvej inštancie nemal preto inú možnosť, než v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP konanie zastaviť“. Krajský súd preto v zhode aj so záverom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že okresný súd nemal inú možnosť, než v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP konanie zastaviť. Išlo o vecne správny postup okresného súdu, ktorý nebol v rozpore so zákonným ustanovením a teda nedošlo ani k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

25. Krajský súd dodáva, že právoplatnosťou uznesenia okresného súdu o prerušení konania začalo sporovým stranám, t.j. aj žalobcovi, plynúť 6 mesačná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Obidve sporové strany do uplynutia tejto lehoty zostali v tomto smere nečinné. Z dôvodu tejto procesnej nečinnosti sporových strán, t.j. titulu absencie návrhu na pokračovanie v konaní po tom vo veci správny a zákonný postup okresného súdu, ktorý konanie zastavil, keďže nastúpil tu dôsledok vyplývajúci priamo zo zákona, a to z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP. V súvislosti so svojimi závermi krajský súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. II. ÚS 262/2019-57 zo dňa 28. apríla 2020, z ktorého rovnako vyplýva v zmysle jeho odôvodnenia pod ods. 14.3 záver, že uplynutím lehoty 6 mesiacov od prerušenia konania právny poriadok predpokladá, že ak sa návrh na pokračovanie v konaní v tejto lehote nepodá, tak nastáva predvídateľný následok vo forme zastavenia konania v zmysle § 163 ods. 2 CSP. Ústavný súd Slovenskej republiky rovnako k zákonnej úprave ustanovenia § 163 ods. 2 CSP vyslovil, že na pokračovanie prerušenia konania je potrebný návrh. V danom prípade takýto návrh na pokračovanie v konaní zo strany žalobcu ani žalovaného v 6 mesačnej lehote podaný nebol, hoci v uznesení okresného súdu, ktorým konanie prerušil boli poučené, že ak ktorákoľvek strana sporu v lehote do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania návrh na pokračovanie v konaní nepodá, tak súd rozhodne v súlade s ustanovením § 163 ods. 2 CSP o zastavení konania.

26. Pokiaľ žalobca v odvolaní argumentoval tým, že uplynutím 4 mesačnej lehoty, ktorá bola stanovená v uznesení okresného súdu o prerušení konania došlo k odpadnutiu prekážky prerušenia veci a okresný súd mal pokračovať v konaní vo veci tak, aby v tomto smere odvolacia argumentácia nebola opodstatnená. Opätovne k uvedenému odvolaciemu dôvodu žalobcu krajský súd upriamuje pozornosť

na celé rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/32/2018 zo dňa 24.5.2018, v ktorom sa v úvodnej časti odôvodnenie tohto rozhodnutia poukazuje na to, že Okresný súd Žilina uznesením z 24. októbra 2016, č. k. 7C/453/2015-360 prerušil konanie na 6 mesiacov a i za takéhoto stavu znenia uznesenie Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za to, že nebol zákonne podaný návrh na pokračovanie v konaní. Rovnako aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. II. ÚS 262/2019-57 zo dňa 28. apríla 2020 sa poukazuje na uznesenie okresného súdu, č. k. 2CbZm/60/2016-362 zo dňa 5. februára 2018, ktorým sa konanie prerušilo najmenej na 3 mesiace podľa ustanovenia § 163 ods. 1 CSP, pretože strany sporu zhodne navrhli odročiť pojednávanie a Ústavný súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 163 ods. 2 CSP poukázal na to, že ak nie je návrh na pokračovanie v konaní podaný, tak nastáva predvídateľný následok zastavenia konania vyplývajúce z ustanovenia § 163 ods. 2 CSP.

27. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu Žilina vo veci 14Cb/221/2019 zo dňa 3.12.2019, v ktorom sa Krajský súd v Žiline ako súd odvolací vyjadril v zmysle výslovného znenia ustanovenia § 163 ods. 2 CSP sa pre pokračovanie v konaní vyžaduje procesná iniciatíva jednej alebo oboch procesných strán v podobe návrhu na pokračovanie v konaní, ktorý musí byť podaný v zákonom stanovenej lehote v 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Ak v tejto lehote návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný, súd konanie zastaví, t.j. dochádza k zastaveniu konania z titulu procesnej nečinnosti sporových strán. Ak v stanovenej lehote nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní, t.j. žalobca nevyužil svoje zákonné oprávnenie aby bolo pokračované v prerušenom konaní svojou vlastnou procesnou iniciatívou, tak potom zastavením konania napadnutým uznesením okresného súdu nemohlo dôjsť k porušeniu žiadneho práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, tak ako to vyjadril už Krajský súd v Žiline v odôvodnení uznesenia sp. zn. 14Cob/221/2019 zo dňa 3.12.2019. Aplikáciou s výkladom ustanovenia § 163 ods. 2 CSP, na základe ktorého bolo napadnutým uznesením okresného súdu konanie zastavené, neboli porušené ani princípy výkladu vyjadrené v čl. 3 ods. 1 CSP, kde krajský súd poukazuje na čl. 3 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné.

28. Navyiac, zo znenia ustanovenia § 163 ods. 1 nepochybné vyplýva, že súd konanie preruší najmenej na 3 mesiace, t.j. z citovaného ustanovenia explicitne vyplýva, že súd musí uviesť na rozdiel od predchádzajúcej úpravy za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dobu, na ktorú prerušuje konanie, keď zákonodarca výslovne uviedol, že tak musí byť najmenej na 3 mesiace, preto k odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza, že nikto sa nemôže dovoľávať slová viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa ods. 1. Práve v zmysle čl. 3 ods. 2 CSP je v ustanovení § 163 ods. 2 CSP jasne a nepochybné výslovne uvedené, že ak návrh na pokračovanie v konaní nepodá strana do 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, tak súd konanie zastaví. Rovnako tak z ods. 1 citovaného ustanovenia je jasné a nepochybné uvedené, že súd musí konanie prerušiť najmenej na 3 mesiace, t.j. súd musí uviesť dĺžku, na ktorú konanie prerušuje. V prípade, ak by si odvolací súd osvojil názor žalobcu, t.j., ak by v konaní, ktoré bolo prerušené na dobu určitú musel sám súd ex offa po skončení tejto doby konať a nariadiť termín pojednávania, úplne by tým stratil význam znenia ustanovenia § 163 ods. 2 druhá veta CSP nakoľko po skončení takto stanovenej lehoty, aj keby strany sporu nepodali návrh na pokračovanie v konaní, nemohol by po 6 mesiacov konanie zastaviť, ale musel by pokračovať v konaní.

29. Vzhľadom k uvedenému krajský súd konštatuje s prihliadnutím na rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu, Ústavného súdu, že ak okresný súd s napadnutým uznesením konanie zastavil, tak nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bolo napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdené ako vecne správne.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bol rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1. Podľa výsledku odvolacieho konania úspešnou sporovou stranou bol žalovaný, ktorému však v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli, pokiaľ odvolanie žalobcu bolo zaslané žalovanému na vedomie. Preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).